

PREZES
URZĘDU REGULACJI ENERGETYKI
OPO.4211.6.2019.BHo

Poznań, dnia 20 lutego 2019 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 155 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 ze zm.) w związku z art. 30 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2018 r. poz. 755 ze zm.) oraz w związku z art. 5 ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 2538) i art. 45 ust. 8 ustawy - Prawo energetyczne, a także art. 106 ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 42)

po rozpatrzeniu wniosku

przedsiębiorstwa energetycznego: **ANWIL S.A.**
z siedzibą we **Włocławku**,
zwanego dalej: „Przedsiębiorstwem”,
zawartego w piśmie z dnia 22 stycznia 2019 r. znak: IZ/24/2019,
uzupełnionego pismem z dnia 11 lutego 2019 r. znak: : IZ/74/2019

postanawiam

zatwierdzić zmianę taryfy, zatwierdzonej decyzją z dnia 16 października 2018 r. znak: OPO.4211.5.2018.BHo, stanowiącą załącznik do niniejszej decyzji, w zakresie stawek opłaty przejściowej obowiązujących od dnia 1 stycznia 2019 r. oraz stawki opłaty kogeneracyjnej obowiązującej od dnia 25 stycznia 2019 r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 października 2018 r. znak: OPO.4211.5.2018.BHo, ogłoszoną w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki – Energia elektryczna” Nr 152 (2587) z dnia 16 października 2018 r., Prezes Urzędu Regulacji Energetyki zatwierdził ustaloną przez Przedsiębiorstwo taryfę dla usług dystrybucji energii elektrycznej, na okres 12 miesięcy od dnia wprowadzenia jej przez Przedsiębiorstwo do stosowania. Według oświadczenia Przedsiębiorstwa, taryfa została wprowadzona do stosowania w rozliczeniach z odbiorcami w dniu 1 listopada 2018 r.

Pismem z dnia 22 stycznia 2019 r. znak: IZ/24/2019, Przedsiębiorstwo wystąpiło o zmianę taryfy, ze względu na art. 11b ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania

kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1571, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o rozwiązaniu KDT”, wprowadzony ustawą z dnia 28 grudnia 2018 r. – o zmianie ustawy o podatku akcyzowym i niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 2538) oraz o dokonanie zmian redakcyjnych w treści taryfy w związku ze zmianą publikacji ustawy o rozwiązaniu KDT oraz ze zmianą informacji w sprawie stawki opłaty OZE. Kolejnym pismem z dnia 11 lutego 2019 r. znak: IZ/74/2019 Przedsiębiorstwo wystąpiło o uzupełnienie wniosku złożonego przy piśmie z dnia 22 stycznia 2019 r., o dostosowanie taryfy do ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz. U. z 2019 r. poz. 42).

Zgodnie z art. 155 Kodeksu postępowania administracyjnego, decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być w każdym czasie za zgodą strony uchylona lub zmieniona przez organ administracji publicznej, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes społeczny lub słuszny interes strony.

W niniejszej sprawie uznałem, że zostały spełnione przesłanki określone w powyższym przepisie, umożliwiające zmianę decyzji, w związku z czym orzekłem, jak w sentencji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za moim pośrednictwem, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia (art. 30 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo energetyczne, w związku z art. 479⁴⁶ pkt 1 i art. 479⁴⁷ § 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 1360, z późn. zm.)). Odwołanie należy przesłać na adres: Zachodni Oddział Terenowy Urzędu Regulacji Energetyki z siedzibą w Poznaniu, ul. Wielka 20, 61-774 Poznań.
2. Odwołanie od decyzji powinno czynić zadość wymaganiom przepisanych dla pisma procesowego oraz zawierać oznaczenie zaskarżonej decyzji, określenie wartości przedmiotu sporu, przytoczenie zarzutów, zwięzłe ich uzasadnienie, wskazanie dowodów, a także zawierać wnioski o uchylenie albo zmianę decyzji w całości lub części (art. 479⁴⁹ ustawy – Kodeks postępowania cywilnego).
3. Odwołanie od decyzji Prezesa URE podlega opłacie stałej w kwocie 100 zł, zgodnie z art. 32 ust. 3 w związku z art. 3 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2018 r. poz. 300, z późn. zm.). Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych, stosownie do przepisów art. 101 i następne ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, albo o przyznanie pomocy prawnej, stosownie do przepisów art. 117 ustawy – Kodeks postępowania cywilnego.
4. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję (art. 127a § 1 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego). Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez stronę, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego).

5. Stosownie do art. 47 ust. 3 pkt 1 w związku z art. 31 ust. 3 pkt 2 ustawy - Prawo energetyczne, decyzja zostanie skierowana do ogłoszenia w „Biuletynie Branżowym Urzędu Regulacji Energetyki - Energia elektryczna”.

Decyzja niniejsza, zwolniona jest z opłaty skarbowej na podstawie art. 4 ustawy o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1044z późn. zm.) w związku z treścią załącznika do tej ustawy (część I pkt 53).

/-/
Bartłomiej Hochenzy, specjalista

Z upoważnienia
Prezesa
Urzędu Regulacji Energetyki

DYREKTOR
Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Poznaniu
/-/
Irena Gruszka

Otrzymuje:

1. ANWIL S.A.
ul. Toruńska 222,
87-805 Włocławek
2. a/a

NINIEJSZA TARYFA STANOWI

ZAŁĄCZNIK

DO DECYZJI PREZESA URE

z 20 lutego 2019 r.

nr OPO.4211.6.2019.BHo

Z upoważnienia

Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

DYREKTOR
Zachodniego Oddziału Terenowego
Urzędu Regulacji Energetyki
z siedzibą w Poznaniu

Irena Gruszkiewicz

**ZMIANA TARYFY
DLA USŁUG DYSTRYBUCJI
ENERGII ELEKTRYCZNEJ ANWIL S.A.**

Wrocław, 2019 r.

Zmiana Taryfy ANWIL S.A.

DYREKTOR ds. ENERGETYKI
I GOSPODARKI WODNO-ŚCIEKOWEJ

Marcin Cichowski

W taryfie na świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej ANWIL S.A., zatwierdzonej Decyzją Prezesa URE nr: OPO.4211.5.2018.BHo z 16 października 2018 r., opublikowanej w Biuletynie Branżowym URE z dnia 16 października 2018 r. nr 152 (2587), która obowiązuje od 01.11.2018 r. wprowadza się następujące zmiany:

1. Punkt 1.1. otrzymuje następujące brzmienie:

„1.1. Taryfa uwzględnia postanowienia:

- a) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 755 ze zm.) zwanej dalej „ustawą”;
- b) rozporządzenia Ministra Energii z dnia 29 grudnia 2017 r. w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz rozliczeń w obrocie energią elektryczną (Dz. U. z 2017 r., poz. 2500), zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym”;
- c) rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 4 maja 2007 r. w sprawie szczegółowych warunków funkcjonowania systemu elektroenergetycznego (Dz. U. z 2007 r. Nr 93, poz. 623 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem systemowym”;
- d) ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o zasadach pokrywania kosztów powstałych u wytwórców w związku z przedterminowym rozwiązaniem umów długoterminowych sprzedaży mocy i energii elektrycznej (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1571, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o rozwiązaniu KDT”;
- e) ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2018 r., poz. 1269, ze zm.), zwanej dalej: „ustawą o OZE”;
- f) Informacji Prezesa URE Nr 100/2018, z dnia 30 listopada 2018 r., dotyczącej wysokości stawki OZE na rok kalendarzowy 2019;
- g) Ustawy z dnia 11 stycznia 2018 r. o elektromobilności i paliwach alternatywnych (Dz.U. z 2018 r. poz. 317 ze zm.), zwanej dalej „ustawą o elektromobilności”;
- h) ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o promowaniu energii elektrycznej z wysokosprawnej kogeneracji (Dz.U. z 2019 r. poz. 42), zwanej dalej: „ustawą kogeneracyjną”;
- i) ustawy z dnia 28 grudnia 2018 r. o zmianie ustawy o podatku akcyzowym oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 2538).”

2. W punkcie 1.2.4. c) dodaje się tiret o następującym brzmieniu:

„- udzielenia wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej w wysokosprawnej kogeneracji (stawka opłaty kogeneracyjnej)”

3. W punkcie 1.3. dodaje się punkt 1.3.19. o następującym brzmieniu:

„1.3.19. Płatnik opłaty kogeneracyjnej – operator systemu dystrybucyjnego elektroenergetycznego.”

4. Punkt 2.3.5. otrzymuje następujące brzmienie:

2.3.5. W przypadku zmiany stawek opłat za usługę dystrybucji w trakcie okresu rozliczeniowego, opłata wynikająca ze składnika stałego stawki sieciowej, stawki opłaty przejściowej i abonamentowej pobierana jest w wysokości proporcjonalnej do ilości dni obowiązywania poprzednich i nowych stawek, a opłata wynikająca ze składnika zmiennego stawki sieciowej, stawki jakościowej, stawki opłaty OZE oraz stawki opłaty kogeneracyjnej na podstawie rozdzielania ilości energii pobranej proporcjonalnie do liczby dni przed i po zmianie stawek w oparciu o średniodobowe zużycie energii elektrycznej przez odbiorcę w tym okresie, o ile wielkość energii nie wynika z rzeczywistego odczytu.

5. Punkt 3.1.1. otrzymuje następujące brzmienie:

3.1.1. Opłatę za świadczenie usług dystrybucji dla określonego odbiorcy, zasilanego z danego poziomu napięć znamionowych, oblicza się według wzoru:

$$O_{poi} = S_{SVn} \times P_i + S_{ZVn} \times E_{oi} + S_{oSj} \times E_{ok} + S_{op} \times P_i + S_{OZE} \times E_{okm} + S_{ok} \times E_{okm} + O_a$$

gdzie:

O_{poi}	-	opłata za świadczenie usługi dystrybucji obliczona dla danego odbiorcy, w zł;
S_{SVn}	-	składnik stały stawki sieciowej, w zł/kW/miesiąc;
P_i	-	moc umowna określona dla danego odbiorcy, w kW,
S_{ZVn}	-	składnik zmienny stawki sieciowej dla danej strefy czasowej (strefa czasowa m), w zł/MWh lub zł/kWh;
R	-	Liczba stref czasowych,
E_{oim}	-	ilość energii elektrycznej pobranej z sieci przez odbiorcę w rozliczeniowej strefie czasowej m, w MWh lub kWh;
S_{oSj}	-	stawka jakościowa, w zł/MWh lub w zł/kWh;
E_{ok}	-	ilość energii elektrycznej zużytej przez odbiorcę oraz innych odbiorców przyłączonych do jego sieci korzystających z krajowego systemu elektroenergetycznego, w MWh lub kWh;
S_{op}	-	stawka opłaty przejściowej, w zł/kW/miesiąc;
S_{OZE}	-	stawka opłaty OZE, w zł/MWh;
E_{okm}	-	ilość energii elektrycznej pobranej i zużytej przez odbiorcę końcowego, o którym mowa w pkt. 3.1.9 i 3.1.14. w MWh lub kWh;
S_{ok}	-	Stawka opłaty kogeneracyjnej, w zł/MWh;
O_a	-	opłata abonamentowa, w zł.

6. Po punkcie 3.1.13. dodaje się punkty 3.1.14. – 3.1.18. o następującym brzmieniu :

„3.1.14. Płatnik opłaty kogeneracyjnej oblicza należną opłatę kogeneracyjną jako iloczyn stawki opłaty kogeneracyjnej oraz sumy ilości energii elektrycznej pobranej z sieci i zużytej przez odbiorców końcowych przyłączonych:

- bezpośrednio do sieci danego płatnika opłaty kogeneracyjnej;
- do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wykonującego działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędącego płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej;
- do sieci przedsiębiorstwa energetycznego wytwarzającego energię elektryczną przyłączonego do sieci płatnika opłaty kogeneracyjnej bezpośrednio lub poprzez sieć przedsiębiorstwa energetycznego świadczącego na ich rzecz usługę przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej.

3.1.15. Podstawą do obliczenia opłaty kogeneracyjnej pobieranej od odbiorcy przemysłowego, który został umieszczony w wykazie Prezesa URE, o którym mowa w art. 52 ust. 4 ustawy o OZE i dla którego wartość współczynnika intensywności zużycia energii elektrycznej, o którym mowa w art. 53 ust. 2 ustawy o OZE, wyniosła:

- nie mniej niż 3% i nie więcej niż 20% - jest 80%,
- więcej niż 20% i nie więcej niż 40% - jest 60%,
- więcej niż 40% - jest 15%

- ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek, pobranej z sieci i zużytej przez tego odbiorcę w danym okresie rozliczeniowym.

Zgodnie z art. 99 ust. 5 ustawy kogeneracyjnej, do dnia wydania pozytywnej decyzji Komisji Europejskiej o zgodności pomocy publicznej przewidzianej w tym punkcie ze wspólnym rynkiem albo decyzji stwierdzającej, że mechanizm tu przewidziany nie stanowi pomocy publicznej, przepisów tego punktu nie stosuje się, a opłatę kogeneracyjną oblicza się bez zastosowania ww. współczynników.

3.1.16. Energię elektryczną zużywaną przez:

- a) płatników opłaty kogeneracyjnej,
- b) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikami opłaty kogeneracyjnej,
- c) przedsiębiorstwa energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania energii elektrycznej

-w części, w jakiej nie jest zużywana do jej wytwarzania, przesyłania lub dystrybucji, uwzględnia się w ilościach energii elektrycznej, w odniesieniu do której pobiera się opłatę kogeneracyjną.

3.1.17. W przypadku gdy przedsiębiorstwo energetyczne wykonujące działalność gospodarczą w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, niebędące płatnikiem opłaty kogeneracyjnej, jest przyłączone jednocześnie do sieci:

- 1) więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub
 - 2) operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i sieci co najmniej jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej
- wnosi opłatę kogeneracyjną do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego i każdego z tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej pobranej z sieci operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub płatników opłaty kogeneracyjnej, w okresie rozliczeniowym.

3.1.18. Przedsiębiorstwo energetyczne wytwarzające energię elektryczną przyłączone jednocześnie do sieci więcej niż jednego płatnika opłaty kogeneracyjnej lub operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego, wnosi opłatę kogeneracyjną do operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub tych płatników, proporcjonalnie do ilości energii elektrycznej wprowadzonej do sieci płatników opłaty kogeneracyjnej w okresie rozliczeniowym."

7. Punkt 7 „Tabele stawek opłat za usługi dystrybucji” otrzymują następujące brzmienie:

„7. Tabele stawek opłat za usługi dystrybucji

7.1 Tabela stawek opłat dla grup taryfowych B21, C11, C21

STAWKA OPŁATY bez podatku od towarów i usług		Grupa taryfowa		
		B21	C11	C21
składnik stały stawki sieciowej (S_{svn})	zł/kW/m-c	4,61	3,52	1,01
składnik zmienny stawki sieciowej (S_{zvn})	zł/MWh	19,16	21,04	23,58
stawka jakościowa (S_{osj})	zł/MWh	12,53	12,53	12,53
stawka opłaty przejściowej (S_{op})	zł/kW/m-c	0,19	0,08	0,08
stawka opłaty abonamentowej (O_a)	zł/m-c /odbiorcę	14,47	3,52	3,52

7.2 Tabela stawek opłat dla grupy taryfowej B23

STAWKA OPŁATY bez podatku od towarów i usług		Grupa taryfowa	
		B23	
składnik stały stawki sieciowej (S_{svn})	zł/kW/m-c	11,38	
składnik zmienny stawki sieciowej (S_{zvn})	zł/MWh	Lato	Zima
- szczyt przedpołudniowy		18,34	18,39
- szczyt popołudniowy		19,31	19,36
- pozostałe godziny doby		14,02	14,59
stawka jakościowa (S_{osj})	zł/MWh	12,53	
stawka opłaty przejściowej (S_{op})	zł/kW/m-c	0,19	
stawka opłaty abonamentowej (O_a)	zł/m-c /odbiorcę	31,85	

We wszystkich grupach taryfowych wprowadza się stawkę opłaty OZE w wysokości 0,00 zł/MWh, wskazanej w Informacji Prezesa URE, o której mowa w pkt. 1.1.f) niniejszej taryfy.

We wszystkich grupach taryfowych wprowadza się stawkę opłaty kogeneracyjnej w wysokości 1,58 zł/MWh, wskazanej w art. 106 ustawy kogeneracyjnej, o której mowa w pkt. 1.1.h) niniejszej taryfy.”